

Posudek vedoucího bakalářské práce

Název práce: Vliv pandemie covid-19 na domácí násilí z pohledu pracovníků sociálních zařízení v Českých Budějovicích

Autor práce: Vít Suchan

Obor studia: SCHP

Posudek vypracoval: Mgr. Karel Šimr, Ph.D.

Datum: 6.5. 2022

Autor práce si klade za cíl zjistit, „zda nebo jakým způsobem pandemie a s ní spojená opatření, ovlivnila domácí násilí z pohledu sociálních pracovníků v Českých Budějovicích“. V první části se mu daří stručně, srozumitelně a přehledně uvést do problematiky domácího násilí: podává jeho definici, popisuje jeho oběti a pachatele, věnuje se jeho dopadům a popisuje základní podoby pomoci obětem DN v českém kontextu. Vzhledem ke skutečnosti, že téma je pojednáno ve vztahu k pandemické situaci (a v tom spočívá jeho přínosnost a aktuálnost), je jedna kapitola rovněž věnována společenskému zvládání krizí. Tato oblast by si sice zasloužila rozsáhlejšího zpracování ve vztahu k teorii společenského zvládání krizí a psychosociální krizové pomoci a spolupráci, ovšem tento nedostatek vyvažují důležité výsledky vlastního kvalitativního výzkumu, spořívajícího v rozhovorech s pracovníky tří organizací.

Výzkum obsahově velmi zajímavým způsobem dokládá hypotézu, že pandemie výskyt domácího násilí ovlivnila a popisuje některé aspekty této skutečnosti, které mohou být užitečné při reflexi daného období z hlediska sociálního fungování společnosti a sociální práce. O stupňování konfliktů v domácnostech bylo už leccos řečeno. Rozhovory s pracovníky dávají ale nahlédnout do hlubších souvislostí. Například v první vlně pandemie a státních opatření klesající počet vykázaní nemusel být důsledkem nižšího výskytu DN, ale spíše větší izolace rodin a nižší pozornosti policie k dané problematice na základě jiných povinností a redukce užívání instituce vykázaní např. z důvodu absence návazných služeb (včetně ubytování) pro vykázané. K eskalaci domácích konfliktů přispívalo také obecné štěpení ve společnosti (např. v otázce očkování), které zasahovalo rovněž rodiny.

Zákaz osobních konzultací byl dle výsledků výzkumu hodnocen negativně jako bariéra v pomoci některým klientům (zejména seniorům, kteří obecně nevyužívali tolik možností komunikace na dálku). Výzkum ovšem dokládá rovněž pozitivní aspekty rozvinutí nabídky o online poradenství, která umožnila na podpoře participovat určitým skupinám obyvatel, např. mužů, kteří více oceňují možnost anonymity.

Chaosu ve vládních opatřeních a jejich větší přiměřenosti by z pohledu pracovníků více prospěla mezioborovost skupin, která opatření navrhovala, včetně účasti sociálních pracovníků. S tím souvisí konstatování, že z hlediska státu bylo upřednostněno aktuální fyzické zdraví před dlouhodobými dopady na stav psychický a sociální problematiku. S tím souvisí i jednostranné akcentování zdravotníků jako pracovníků „v první linii“, přičemž z pohledu respondentů by bylo potřebné podobně hovořit také o lidech v sociálních službách. Potenciálu využít krize k mediální osvětě a podpoře připravenosti v dané oblasti podle nich nebylo využito.

Práci považuji za velmi zdařilou, formálně a stylisticky dobře zpracovanou a zejména obsahově prakticky přínosnou.

Doporučuji ji k obhajobě.